

**UCHWAŁA NR XIX/396/2016
RADY MIEJSKIEJ W ELBLĄGU**

z dnia 27 października 2016 r.

w sprawie skargi na Prezydenta Miasta.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446), art. 229 pkt. 3 i art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z 2014 r., poz. 183), uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę J. K. na Prezydenta Miasta, w związku z zarzutem niedokładnego zbadania sprawy tj. brakiem wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w sprawie wskazanych przez Skarżącą nieprawidłowości w działalności pracowników MOPS.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej do udzielenia, wnoszącemu skargę, odpowiedzi i przesłania niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Elblągu

Marek Pruszek

UZASADNIENIE

Skarżąca w skardze z dnia 30 sierpnia 2016 r. zarzuca Prezydentowi Miasta niedokładne zbadanie sprawy tj. brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w sprawie wskazanych przez nią nieprawidłowości w działalności pracowników MOPS. Skarżąca wskazuje dwa działania pracowników MOPS naruszające jej zdaniem zasady praworządności, a były to: zwrócenie się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o informację świadczącą o jej sytuacji materialno-bytowej, gdzie nastąpiło nieuprawnione przetworzenie jej danych osobowych. Kolejnym nieuprawnionym działaniem z przetwarzaniem danych osobowych w tle było zwrócenie się do siostry Skarżącej o kontakt i udzielenie informacji o Skarżącej. Powyższe nastąpiło pomimo, jak podaje Skarżąca, że drogą mailową wyraźnie wskazała, że nie oczekuje pomocy finansowej z MOPS. Działania te zatem nie miały podstawy prawnej.

Skarga jest bezzasadna.

MOPS w swoich czynnościach rozważał udzielić Skarżącej świadczenia szczególnego określonego w art. 41 ustawy o pomocy społecznej. Czynności jednostki wykraczały jednak daleko poza potrzebę ustalenia prawa do w/w świadczenia i były podejmowane w ramach pracy socjalnej. Motywacją do podjęcia tej pracy socjalnej były liczne sygnały instytucji o podobnym charakterze dotyczące trudnej sytuacji życiowej, w której znalazła się Skarżąca. Zgodnie z art. 102 ustawy o pomocy społecznej szeroko pojęta pomoc społeczna może być udzielana także z urzędu. Nie potrzeba zatem do tego wyraźnego wniosku strony ani też nie jest wystarczające w sprawie wyrażne oświadczenie strony, że tej pomocy nie potrzebuje. Przykładem formy pomocy społecznej zgodnie z art. 15 pkt. 2 ustawy jest praca socjalna. Zgodnie jednocześnie z art. 36 pkt 2a ustawy praca socjalna jest też świadczeniem o charakterze niepieniężnym z pomocy społecznej. Zaznaczyć też należy, że praca socjalna zgodnie z art. 106 ust. 2 ustawy, nie wymaga wydania decyzji administracyjnej. To właśnie w ramach pracy socjalnej, niewykluczającej rozważania przyznania innych świadczeń, zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy wystąpiono do ZUS o podanie informacji, przetwarzając przy tym dane osobowe Skarżącej. To przetworzenie danych było dopuszczalne na podstawie art. 23 ust. 1 pkt. 2 oraz art. 27 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 100 ust. 2 i art. 105 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

W kwestii zwrócenia się do siostry Skarżącej nie doszło do nieuprawnionego udostępnienia danych osobowych Skarżącej, ponieważ była to jedynie prośba o kontakt i potwierdza powyższe ostateczna decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z 19 października 2016 r. DOLiS/DEC-1033/16/92387.

Wobec powyższego skarga jest bezzasadna.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej

Paweł Fedorczyk